

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4293/2019
09.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Радосав Шобић, адвокат у ..., против тужених ББ и ВВ, обојица из ..., које заступа пуномоћник Бојан Крстић, адвокат у ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5433/18 од 23.05.2019. године, у седници већа од 09.07.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5433/18 од 23.05.2019. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 5433/18 од 23.05.2019. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу, Судске јединице у Богатићу, П 1944/17 од 21.05.2018. године одбијен је тужбени захтев да се обавезу тужени да тужиоцу солидарно исплате на име накнаде штете за претрпљене душевне болове због умањења животне активности износ од 650.000,00 динара, за претрпљене физичке болове износ од 340.000,00 динара, за претрпљени страх износ од 240.000,00 динара и за претрпљене душевне болове због наружености износ од 200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 30.01.2014. године до исплате, и захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка, а обавезан је тужилац да туженима накнади трошкове поступка у износу од 452.250,00 динара, док је преко досуђеног до траженог износа од 796.875,00 динара захтев тужених за накнаду трошкова одбијен.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 5433/18 од 23.05.2019. године одбијена је жалба тужиоца, потврђена првостепена пресуда и одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Према члану 404. ставу 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...18/20) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а према ставу 2. о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Нижестепеним пресудама правноснажно је одлучено о тужбеном захтеву за накнаду нематеријалне штете. О праву тужилаца судови су одлучили уз примену материјалног права које је у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног касационог суда у којима је одлучивано о истоветним захтевима тужилаца са истим или сличним чињеничним стањем и правним основом. Постојање другачијих одлука не указује нужно и на другачији правни став због тога што правилна примена права у споровима са захтевом као у конкретном случају зависи од утврђеног чињеничног стања, те не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. става 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000,00 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 31.01.2017. године, а побијана другостепена пресуда донета је 23.05.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 1.430.000,00 динара што је према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе противвредност износа од 11.541,00 евра. Имајући у виду да се ради о имовинскоправном спору у којем вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изложеног, у смислу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић